

De his, quae haec vita continet

Περὶ ὧν ἔχει ὁ βίος

Ἐννοήσωμεν, ἀδελφοί, ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς ὠφελήσει τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀπολογίας ἡμῶν· καὶ μὴ διὰ τὰ μηδαμινὰ καὶ φθαρτὰ πράγματα ζημιωθῶμεν τὴν μακαρίαν ἐκείνην τρυφήν τοῦ παραδείσου καὶ τὰ μηδέποτε παρερχόμενα ἀγαθὰ, ἅπερ οὐ δύναται στόμα ἀνθρώπινον διηγήσασθαι, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Τί ὠφελεῖ, ἐὰν ἄνθρωπος ὅλον τὸν κόσμον κερδήσῃ, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως θαλάσσης, καὶ πάντα ὅσα ἔχει χρήματα, κτήματα, τρυφάς, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; Μὴ δύναται ἐκεῖνα ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσασθαι ἐκεῖ; Διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ σοφὸς Σολομών· ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης. Τί δὲ καὶ ἔχει ὁ ψυχοφθόρος οὗτος καὶ μάταιος βίος; Ὅτι πᾶσα σπουδὴ καὶ ἀγῶνες καὶ ἰδρωῖτες ὑπὲρ τούτου γίνονται, καὶ ὁ νοῦς τῶν ἀνθρώπων εἰς αὐτὸν δέδεται. Περὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν λόγος οὐδεὶς, οὐδὲ σπουδὴ, περὶ δὲ τῶν προσκαιρῶν καὶ φθαρτῶν καὶ σπουδὴ καὶ δρόμοι καὶ μάχαι καὶ ἔχθραι καὶ ἐπιχειρήσεις. Πολλάκις δὲ καὶ αἵματα ἐκχέονται διὰ μηδαμινὸν πρᾶγμα, καὶ μετὰ μικρὸν ἀφήσει αὐτό· ἐξέρχεται τοῦ βίου γυμνὸς καὶ ἐλεεινός, μὴδὲ τὰ ὧδε κερδήσας, μὴδὲ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχών. Ὡ τοῦ ματαίου δρόμου! Ὡ τοῦ ψυχοφθόρου βίου τούτου! Πῶς χλευάζει τὸν ἄνθρωπον! Ἐνθυμήθητι οὖν, ἄνθρωπε, τί ἔχει ὁ βίος. Ἔχει δυσωδίαν, θλίψιν, κόπον, ὀδύνην, ἄπαυστον δρόμον, ἀδικίαν, πλεονεξίαν, ψεῦδος, κλοπὰς, φαρμακείας, βασκανίας, αἰχμαλωσίας, ναυάγια, χηρείας, ὀρφανίας, ἀφορίας, λοιδορίας, συκοφαντίας, ὄνειδη, ζημίας, ἀρπαγὰς, στεναγμούς, πολέμους, μῖσος, φθόνον, φόνους καὶ γῆρας καὶ νόσους καὶ ἁμαρτίαν καὶ θάνατον. Ἦκουσας τί ἔχει ὁ παρῶν βίος; Μηκέτι αὐτὸν ποθήσῃς, τὸν πλάνον, τὸν ἐμπαίκτην καὶ ἀπατεῶνα, τὸν πολλοὺς χλευάζοντα, τὸν πολλοὺς τυφλώσαντα. Ὡ τῆς δολερᾶς ἐπινοίας τοῦ πονηροῦ καὶ ἄρχοντος τοῦ κόσμου! Πῶς εἰς τὰ πρόσκαιρα καὶ φθαρτὰ πάντας κατέπαυσε, τῶν δὲ αἰωνίων ἀγαθῶν λήθην ἐνέβαλεν! Οὐκ ἔστι γὰρ ὁ συνιών.